

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 3. Quare Contritio debet esse interior?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

De Sacramento Pœnit. Cap. V. 21
fructu cùm sit initium dispositionis ad perfectam Pœnitentiam.

Quæst. 7. Quænam sunt partes Pœnitentiæ?

Resp. Ex Concilio Tridentino, *Contritio*, Sess. 14, cap. Confessio, & *Satisfactio* Pœnitentia partes 3. dicuntur: Suntque illius quasi materia: quod quidem egregiè explicat S. Chrysostomus relatus in Canone his verbis: *Perfecta Pœnitentia cogit peccatorem omnia libenter sufferre*; in corde ejus *Contritio est*, in ore ejus *Confessio*, in opere tota humilitas, scilicet satisfactionis. In sequentibus deinceps capitibus explicabimus tres has partes quæ necessariæ sunt ad veram Pœnitentiam.

Can. Perfectæ.
De Pœnitentiæ. dist. 3.

C A P U T V.

De Contritione.

Quæst. 1. **Q** U I D est Contritio?

Resp. Ex Concilio Tridentino: *Contritio* quæ primum locum inter dictos Pœnitentis actus habet, animi dolor ac detestatio est de peccato commisso, cum proposito non peccandi de cetero: ita demum preparat ad remissionem peccatorum, si cum fiducia divina misericordia & voto praestandi reliqua conjunctus sit, quæ ad ritè suscipiendum hoc sacramentum requiruntur.

Quæst. 2. Quænam conditiones exiguntur ad hunc dolorem, ut sit verus?

Resp. Quatuor conditiones requiruntur: nimilum debet esse Interior, Supremus, Universalis, & Supernaturalis.

Quæst. 3. Quare Contritio debet esse interior?

22 TRACTATUS VI.

Resp. Ut diximus ex Concilio Tridentino: *Contritio est dolor animi*, & non solum Corporis, quia cum peccatum sit malum interius, originem habens in voluntate, dolor qui ejus est remedium, debet pariter esse internus. In *Contritione*, inquit Divus Thomas, est duplex dolor: unus est in ipsa voluntate; qui est essentialiter ipsa Contritio, & nihil aliud est, quam displicentia prateriti peccati. Quare non sufficit dolor externus, & sensibilis, & in appetitu solum inferiori, quem indicat singultus, & lacrymæ; sed debet esse in intimo cordis, & in voluntate, juxta id quod Deus nobis præcipit, Joëlis 2. *Convertimini ad me in toto corde vestro, in jejunio, & fletu, & planctu, & scindite corda vestra, & non vestimenta vestra.* Et ut jam diximus cum S. Chrysostomo: Contritio debet esse in corde.

Quæst. 4. Quare Contritio debet esse suprema?

Resp. Dolor in *Contritione*, ut habet Divus Thomas, excedit omnes alios dolores: quia quantum aliquid placet, tantum contrarium ejus displicet: finis autem ultimus super omnia placet; cum omnia propter ipsum desiderentur: & ideo peccatum, quod à fine ultimo avertit, super omnia displicere debet.

Quæst. 5. Est-ne necesse, ad hoc ut dolor de peccatis nostris, sit supremus, sensum esse vehementiorem quolibet doloris sensu ex aliis omnibus malis concepto, quæ nobis accidere possunt?

Resp. Non est necesse, quod quidem S. Bonaventura sic explicat: *Respondeo dicendum in 4. dist. quod cum quaeritur de quantitate doloris, 16. p. 1. art. 2. dolor potest dici displicentia rationis, vel passus. q. 1. si ex hac resultans in sensualitate. Si hoc*

S. Tho. in
suppl. q.
3. art. 1. in
corp.

S. Tho. in
suppl. q.
3. art. 1. in
corp.